

Mylinčios „Meškos glėbio“ metodas. Vaikams labai reikia mylinčio, kantraus, atjaučiančio ugdytojo šalia, kuris galėtų vaikui padėti sugrįžti į ramybės centrą, atsikratyti jį žalojančios informacijos, vaizdinių, suvokimų. Ugdytojai turi ne bausti, bet pozityviai disciplinuoti vaikus, jiems padėti susivaldyti, nusiraminti, susibalansuoti. Vaikai išbando ugdytojo kompetencijas, meilę, kantrybę, ribas, o kartais tiesiog neadekvačiu elgesiu siunčia žinią „padėk man nurimti, išgydyk mano vidinę žaizdą, pripildyk mano vidinę talpą saugumo“. Dažniausiai tokia pagalba reikalinga, kai vaikas tam tikrame veiksmė mūsų įspėjimo negirdi, kenkia sau ir kitiems. Tuomet padeda stiprus vaiko suėmimas į glėbį ir į ausį pakuždėjimas: „Tu - saugus. Aš tave myliu ir laikau, kad mes visi liktume saugūs. Aš padėsiu tau atlaikyti stiprius jausmus. Esu čia tam, kad tau padėčiau“. Laikoma truputį linguojant, raminant lopšine, kartojant pvz šventojo Jėzaus vardą ar tiesiog kartojant žodį „ramybė“.

Pirmais kartais gali tekti gan ilgai sėdėti su stipriai besirangančiu vaiku (sėdint audros įkarštyje ir penkios minutės prailgsta), svarbu numatyti, kad jis gali trenkti su galva ar kitaip siekti laikantį sužeisti. Laikyti jo rankas, kojomis apglebti kojas, kad tiek ugdytojas, tiek pats vaikas būtų nesužaloti. Svarbu stebėti, kad ir kojos liktų saugios: trunkdamas į grindis jis gali jas labai užsigauti, todėl reikia pasaugoti. Vaikas „pasidraskęs“, visas sušilęs galiausiai atsipalaiduoja ir nurimsta. Vėliau audrų laikas trumpėja ir vaikas išmoksta, kad stiprūs jausmai nėra pasaulio pabaiga (ugdytojas manęs tokio „baisaus“ nebijo ir aš pats galiu tai atlaikyti), jis įgauna drąsos pats su stipriais savo jausmais susidoroti. Ugdytojas, atliekantis šį metodą, turi išmokti savo viduje neturėti baimės, išankstinių neigiamų nuostatų vaiko atžvilgiu. Galvoti, kad viskas susitvarkys, tik su pastangomis. Aš suaugęs ir atlaikysiu tiek kiek reikės. Metodas padeda, jei yra besąlyginis atsidavimas vaikui. Palaikoma tiek, kol vaikas nebesiblaško. Gali trukti nuo 5 iki 15 min. Paleidus per anksti, vaikas gali ir toliau šėlti. Vaikui pradžioje gali būti keistas toks ugdytojo elgesys, bet jeigu šis metodas bus taikomas nuosekliai pagal poreikį, kantriai, su meile, vaikai pastebės, kad jiems patiems ir kitiems vaikams tai padeda ir galės gyventi darniai.

Išminties suolelio metodas. “ Po pirmo perspėjimo, nepasikeitus netinkamam elgesiui, pasodinti ant išminties suolelio be jokios veiklos tiek minučių kiek metų. Parodyti vaikui

laikrodį, kad jis galėtų pats sekti laiką. Praėjus pasėdėjimo laikui, aptarti ką vaikas suprato ir klausti kaip ištaisys situaciją. Kol vaikas sėdi ant „Išminties suolo“ su juo neįsitraukti į jokias kalbas ar diskusijas. Vaikas dar tik eina emocinio brandumo keliu ir jam reikalingas ramus laikas apmąstymams, pasėdėjimas be jokios veiklos ant išminties suolo, kad vaikas galėtų įvertinti savo elgesį ir priimtų geresnius sprendimus, atitaisyti padarytą žalą. Po pasėdėjimo svarbu, kad ugdytojas suteiktų emocinę paramą, paklaustų, ką vaikas suprato, ką toliau ketina daryti? Ugdytojas turi pats tikėti, kad šis metodas efektyvus, kitaip nepatirs jo naudingumo, nes vaikai sugeba pajusti ugdytojo abejones.